

© Copyright for Polish edition by Bartosz Goździeniak

Data: 15.02.2017

Tytuł: Rzeczowniki policzalne i niepoliczalne

Autor: Bartosz Goździeniak

e-mail: bgozdzieniak@gmail.com

Darmowy artykuł, opublikowany na:

www.fluent.com.pl

Niniejszy artykuł może być kopiowany oraz dowolnie rozprowadzany tylko i wyłącznie w formie dostarczonej przez Autora oraz pod warunkiem podania informacji o jego źródle. Jakikolwiek zmiany w zawartości artykułu są zabronione bez pisemnej zgody Autora. Odsprzedaż artykułu zabroniona.

Dystrybucja w internecie:

<http://www.fluent.com.pl/index.php/artykuly>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

Temat rzeczowników policzalnych i niepoliczalnych nie jest wcale wyjątkowy. Myślę, że każdy język ma w sobie ten element i generalnie znajdziemy te same rzeczowniki w każdej kategorii.

Co to są rzeczowniki policzalne?

Generalnie wszystkie te rzeczy, które możemy p o l i c z y ć . Stoły, ławki, krzesła, ludzie, koty, psy, itd.itp. Mają liczbę p o j e d y n c z ą i m n o g ą .

Co to są rzeczowniki niepoliczalne?

Generalnie wszystkie te rzeczy, których policzyć się nie da lub jest to bardzo trudne. Woda, piwo, chleb, mleko, masło, miłość, nienawiść itd.itp. W tym momencie ktoś może zauważyć, że przecież kupujemy dwa piwa, trzy chleby, jedno mleko. Tak, w mowie potocznej używamy tych rzeczowników jak policzalnych, ale przecież faktycznie kupujemy dwie butelki bądź puszki piwa, trzy bochenki chleba, jeden litr mleka. Jak widać należy podać „opakowanie”, w którym rzeczownik niepoliczalny się znajduje, utworzymy wtedy jego formę policzalną.

Istnieją też rzeczowniki, które mogą być zarówno policzalne, jak i niepoliczalne, zmieniając swoje znaczenie.

Gramatyka

Zacznę od podstaw, czyli od tego, jakich czasowników i przedimków użyjemy z poszczególnymi rzeczownikami. Pomocna tu będzie konstrukcja *there is / there are*.

Rzeczowniki policzalne w liczbie pojedynczej:

(+) *There is a chair.*

(-) *There isn't a chair.*

(?) *Is there a chair?*

Rzeczowniki policzalne w liczbie mnogiej:

(+) *There are some chairs.*

(-) *There aren't any chairs.*

(?) *Are there any chairs?*

Rzeczowniki niepoliczalne:

Ponieważ nie mają ani liczby pojedynczej, ani mnogiej, potrzebujemy jakiegoś systemu, żeby je odróżnić od policzalnych przy pomocy tych samych narzędzi. W języku angielskim zrobiono mały miks i czasownik zaczerpnięto z liczby pojedynczej, a przedimek z liczby mnogiej.

(+) *There is some water.*

(-) *There isn't any water.*

(?) *Is there any water?*

Słowa i słówka

Oprócz podstaw należy również zapoznać się ze słówkami, które często występują z omawianymi w artykule rzeczownikami. Opiszę je po kolei.

Few, a few, little, a little

W języku polskim słówka te tłumaczymy na „mało”. Rzeczowniki policzalne łączą się z „few” i „a few”, niepoliczalne z „little” oraz „a little”.

Jaka jeszcze jest różnica? „Few” oraz „little” mają wydźwięk negatywny, czegoś jest mało, za mało; „a few” i „a little” mają wydźwięk pozytywny, mało, ale wystarczająco dużo. Posłużę się przykładem.

Chcemy zorganizować przyjęcie. Potrzebujemy na to napojów, powiedzmy lemoniady (6 butelek), oraz jedzenia, przyjmijmy, że hamburgerów (12). Otwieramy szafkę lub lodówkę i widzimy, że mamy tylko jedną butelkę lemoniady, zdecydowanie za mało, powiemy więc:

I've got little lemonade.

Podobnie będzie z hamburgerami, gdy mamy ich zaledwie dwa.

I've got few hamburgers.

Jeśli jednak mamy pięć butelek lemoniady i dziesięć hamburgerów, wiadomo, że jest to mało, ale prawdopodobnie wystarczy. Powiemy wtedy:

I've got a little lemonade and a few hamburgers.

Enough

Co w sytuacji, gdy jesteśmy pewni, że na pewno nam starczy, bo mamy 6 butelek lemoniady i 12 hamburgerów? Użyjemy wtedy „enough”, dla obu rodzajów rzeczowników:

I've got enough lemonade and enough hamburgers.

A lot

Gdy chcemy powiedzieć, że lemoniady i hamburgerów mamy mnóstwo, bez zaznaczania, czy wystarczy, czy nie, po prostu stwierdzamy fakt, użyjemy wtedy „a lot”:

I've got a lot of lemonade and a lot of hamburgers.

Uwaga! „A lot” łączy się ze słówkiem „of”, jeśli mówimy czego mamy wiele (jak w powyższym przykładzie). W innym wypadku nie używamy „of”:

I don't need more money, I've already got a lot.

Plenty

A jeśli mamy 8 butelek lemoniady i 18 hamburgerów, więcej, niż potrzeba, używamy „plenty”:

I've got plenty of lemonade and plenty of hamburgers.

Much / many

Oba te słówka wskazują na ilość danej rzeczy. Generalnie używane w pytaniach (znaczą wtedy „ile”) oraz przeczeniach (znaczą wtedy „wiele”). „Much” łączy się z rzeczownikami niepoliczalnymi, „many” z policzalnymi.

How much water do we need?

I didn't have much water with me on my trip.

How many friends have you got?

I don't have many friends, only three.

Na koniec proponuję dialog, w którym podsumowuję treść powyższego artykułu:

A: *Let's make a party!*

B: *Great, I'll check if we have enough lemonade.*

A: *How much have we got?*

B: *Only little, three bottles. We need at least five.*

A: *What about hamburgers. How many have we got?*

B: *Plenty, at least twenty.*

A: *OK. Let's go shopping for lemonade. How much money do we need?*

B: *I think I've got a little in my wallet.*

A: *Right. We should buy just a few bottles, so we don't need a lot.*